

کانال سوئز

کانال یا آبراه سوئز نام کانالی است کشتی‌رو در کشور مصر.

فکر اتصال دریای مدیترانه به دریای سرخ به زمان‌های قدیم و تمدن‌های کهن باز می‌گردد.

همچنانکه پیش از کانال سوئز کنونی، مصریان باستان با راه‌اندازی راه‌های قایق‌رو، ارتباط میان

دریای سرخ به رود نیل را مهیا کرده بودند. یکی از اولین تلاش‌های موثر برای ساخت یک کانال

ارتباطی در زمان یکی از فرعونهای مصر بنام نخو (Necho) که در سده‌ی ۶ پیش از میلاد

می‌زیسته صورت گرفته است. اما ساخت و تکمیل آبراهی میان این دو دریا بدست ایرانیان و به

دستور داریوش بزرگ فاتح مصر در سال ۵۰۰ پیش از میلاد صورت گرفت.

در کتیبه داریوش بزرگ در سوئز که در کنار رود نیل یافته شده به زبان پارسی باستان چنین آمده

است: "شاهنشاه داریوش می‌گوید: من یک پارسی‌ام. از پارس آمده و مصر را گشودم. من فرمان

دادم تا این آبراه را از رودی که نیل نام دارد تا به دریایی که از پارس می‌آید حفر کنند. من

سرزمین مصر را فتح نمودم، پس از آنکه این آبراه همچنان که من فرمان دادم حفر گردید کشتی‌ها

از مصر و از راه این کانال به پارس رفتند. همانگونه که خواسته من بود."

حدود سال ۱۸۰۰ میلادی به دستور ناپلئون مسئله پیوند دادن دریای مدیترانه به دریای سرخ به

منظور کوتاه‌تر کردن مسیر ارتباطی با هند دوباره بررسی شد. در آن زمان محاسبات یکی از

مهندسان فرانسوی نشان داد که اختلاف ارتفاع آب میان دو دریا در حدود ۱۰ متر است و

راه‌اندازی یک آبراه معمولی می‌تواند باعث ویران شدن بسیاری از سرزمین‌های اطراف شود. اما

بعدها مشخص شد که محاسبات پیشین درست نبوده و کنسول فرانسه در قاهره که به مهارت در حفاری آبراه شهرت داشت تضمین داد که می توان کانال بزرگی برای برقراری ارتباط میان این دو دریا درست کرد.

در سال ۱۸۵۹ میلادی کارگران مصری آغاز به کار کردند پس از گذشت ۱۸ سال کار ساخت کانال به پایان رسید. به دنبال آن در سال ۱۸۶۹ میلادی کانال، بصورت رسمی توسط خدیو اسماعیل گشایش یافت. از روسای سراسر جهان (فرانسه، انگلستان، روسیه و...) برای گشایش کانال دعوت شد این مراسم مقارن بود با پروژه دوباره سازی شهر قاهره.

این آبراه بزرگ ساخته شد و قاهره را به شهر جدیدی بنام اسماعیلیه متصل کرد. در آن شهر یک سالن اجرای اپرا هم ساخته شد و ژوزف وردی آهنگساز بزرگ معاصر اپرای معروف آیدا (Aida) را برای مراسم بهره برداری از آن تصنیف کرد.

سال ۱۹۵۶ میلادی بحران در کانال سوئز بود. در ژوئیه آن سال جمال عبدالناصر رئیس جمهور وقت مصر در میدان شهر اسکندریه اعلام کرد که این کانال بین المللی است. قرار بر این شد تا

درآمد حاصل از عبور و مرور کشتی ها از این کانال صرف ساختن یکی از سدهای بزرگ و نیمه کاره در مصر شود که برای آن قبلاً مصر وام های زیادی دریافت کرده بود. دو ماه پس از گذشت این ماجرا نیروهای اسرائیل، انگلیس و فرانسه بر علیه مصر دست به اقدام نظامی زدند که خیلی زود بر اثر فشارهای بین المللی مجبور به عقب نشینی شدند و جمال عبدالناصر پیروز این میدان شد.

این کانال در سال ۱۹۶۷ میلادی به مدت شش روز به دلیل حمله اسرائیل به قسمتی از خاک مصر بسته شد و به دنبال آن تا سال ۱۹۷۳ میلادی که جنگ اعراب و اسرائیل آغاز شد بارها ترمیم گشت. پس از دو سال که به علت جنگ آبراه بسته بود مجدداً در سال ۱۹۷۵ میلادی بازگشایی شد.

امروزه کانال سوئز علاوه بر آنکه بطور متوسط گذرگاه بیش از ۵۰ کشتی در روز است، اقامتگاه بسیار مفرحی برای جهانگردان نیز است

ساخت کانال سوئز در ۱۸ سال

کانال سوئز (Suez)

ایده اتصال دریای مدیترانه به دریای سرخ به زمانهای قدیم و تمدن های کهن بازمی گردد. همچنانکه قبل از کانال سوئز کنونی، مصریان باستان با راه انداز راه های قایق رو، ارتباط میان دریای سرخ به رود نیل را مهیا کرده بودند. یکی از اولین تلاشهای موثر برای ساخت یک کانال ارتباطی در زمان یکی از فرعون های مصر بنام Necho که در قرن ششم قبل از میلاد می زیسته

صورت گرفته است که هنگام تاخت و تاز پارسیان به مصر، داریوش اول دستور کامل کردن این کانال را صادر کرد .

حدود سال ۱۸۰۰ پس از میلاد به دستور ناپلئون مسئله اتصال دریای مدیترانه به دریای سرخ به منظور کوتاه تر کردن مسیر ارتباطی با هند دوباره بررسی شد. در آن زمان محاسبات یکی از مهندسان فرانسوی نشان داد که اختلاف ارتفاع آب میان دو دریا در حدود ۱۰ متر می باشد و راه اندازی یک کانال معمولی می تواند باعث ویران شدن بسیاری از سرزمین های اطراف شود. اما بعدها مشخص شد که محاسبات قبلی درست نبوده و کنسول فرانسه در قاهره که به مهارت در حفاری کانال شهرت داشت تضمین داد که می توان کانال بزرگی برای برقراری ارتباط میان این دو دریا درست کرد .

در سال ۱۸۵۹ کارگران مصری شروع به کار کردند پس از گذشت ۱۸ سال کار ساخت کانال به پایان رسید. به دنبال آن در سال ۱۸۶۹ کانال، بصورت رسمی توسط امیر اسماعیل (Khedive Ismail) افتتاح شد. از روسای سراسر جهان (فرانسه، انگلستان، روسیه و ...) برای افتتاح کانال دعوت شد این مراسم مقارن بود با پروژه دوباره سازی شهر قاهره .

این آبراه بزرگ ساخته شد و قاهره را به شهر جدیدی بنام اسماعیلیه متصل کرد. در آن شهر یک سالن اجرای اپرا (Opera House) هم ساخته شد و ژوزف وردی آهنگساز بزرگ معاصر اپرای معروف آیدا (Aida) را برای مراسم بهره برداری از آن تصنیف کرد .

1956 سال بحران در کانال سوئز بود. در جولای آن سال جمال عبدالناصر رییس جمهور وقت

مصر در میدان شهر اسکندریه اعلام کرد که این کانال بین المللی می باشد. قرار بر این شد تا

درآمد حاصل از عبور و مرور کشتی ها از این کانال صرف ساختن یکی از سدهای بزرگ و نیمه

کاره در مصر شود که برای آن قبلاً "مصر وام های زیادی دریافت کرده بود. دو ماه پس از

گذشت این ماجرا نیروهای اسرائیل، انگلیس و فرانسه بر علیه مصر دست به اقدام نظامی زدند که

خیلی زود بر اثر فشار های بین المللی مجبور به عقب نشینی شدند و جمال عبدالناصر پیروز این

میدان شد .

این کانال در سال ۱۹۶۷ به مدت شش روز به دلیل حمله اسرائیل به قسمتی از خاک مصر بسته شد

و به دنبال آن تا سال ۱۹۷۳ که جنگ اعراب و اسرائیل آغاز شد بارها ترمیم گشت. پس از دو سال

که به علت جنگ کانال بسته بود مجدداً در سال ۱۹۷۵ بازگشایی شد .

امروزه کانال سوئز علاوه بر آنکه بطور متوسط گذرگاه بیش از ۵۰ کشتی در روز می باشد،

اقامتگاه بسیار مفرحی برای توریست ها نیز می باشد.